

“Máme-li zákon, nějaká pandemie se vždycky najde”, vyřekl désivou předpověď politik a diplomat Jaroslav Bašta

- CZ24 News | 7. února 2022

ČESKO: Za více než padesát let mého působení v politice jsem pochopil, jak důležitou roli hraje programově vyhraněná opozice. Zvláště v situaci, kdy se k moci dostala vládní koalice, která nemá svůj vlastní program a jen plní zadání svých patronů zvenčí.

Velmi mi to připomíná situaci z roku 1969, kdy tehdy dosazená mocenská garnitura rezignovala na jakoukoli samostatnou československou politiku a vzájemně se předháněla v projevech oddanosti k Moskvě, až si vysloužila přezdívku vláda betonových hlav.

Za to více než půlstoletí, které uplynulo od roku 1968, se stejných cílů dosahuje jinými subtilnějšími prostředky. Na zadušení Pražského jara Brežněv potřeboval půl milionu vojáků. Když se dnes jiný šílený stařec rozhodne měnit prezidenty v USA, Rusku, Číně (a vlády, kdekoli ho to napadne), potřebuje k tomu jen svých pár miliard dolarů a svůj vynález zkázy – politické neziskovky. Když se jim zásahem do voleb podařilo vytvořit koalici ochotných u nás, snaží se (jako všichni totalitáři) si vydobytou moc udržet na věčné časy. Prvním předpokladem je změna volebního zákona, tedy zavedení korespondenčního hlasování. Důvod, proč se argumentuje našimi krajany v USA, jsou právě Sorošovy politické neziskovky tamtéž. Teoretický potenciál 600.000 hlasů odtamtud bude nepochybně překročen již v prezidentských volbách u nás.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Protože vláda pětikoalice přišla k moci pozdě, již po začátku Velkého resetu a Green dealu, bude se muset potýkat s jeho důsledky – sociálními bouřemi, protesty, stávkami, demonstracemi. Proti tomu má být použit tzv. Pandemický zákon, který se ve Sněmovně právě v tomto týdnu za dramatických okolností projednal a přijal. Mám jednu vysvětlující poznámku ke způsobu jeho projednávání, tedy našim obstrukcím: roli opozice tradičně chápu tak, že má vládu vždy podezřívát z nejhorších úmyslů.

Ale i bez toho bych si stejně musel položit následující logickou otázku: Proč vláda trvala na překotném způsobu schválení pandemického zákona, když je kvůli tomu téměř jisté jeho následné zrušení Ústavním soudem? Navíc ho přijímala v době, kdy v mnoha zemích pandemie oficiálně končí. Možná to souvisí se starým českým zlovykem být pravověrný se zpožděním. Třeba dodávat municí do země, kde už se jedná o mírovém a diplomatickém urovnání konfliktu. Jinou, horší alternativu představuje to, co jsem již říkal ve svém parlamentním vystoupení. Když bude zákon, nějaká pandemie se vždycky najde a hodí. Třeba až na podzim začnou sociální protesty proti drahotě, energetické chudobě a bídě. Pandemický zákon by mohl být efektivnější než otevřená represe. Umím si představit, že všem organizátorům stávek či demonstrací přijde SMS a půjdou na týden do

karantény. Nechci domýšlet, kde a jaká bude. Austrálie je velmi varovným příkladem.

Nechci svůj komentář končit pesimisticky. Po více než třiceti letech se zase nacházíme v éře zrychleného historického času. Vztáhnou-li to na nástup a konec normalizace, tak rok 1969 jsme si prožili vloni, letos na podzim už začne rok 1989. Tato vláda se již začíná vybarvovat. Už víme, kdo hraje Milouše Jakeše, jen o roli Miroslava Štěpána je rvačka. Zatím mírně vede na body pan ministr vnitra.

Ostré střety ve Sněmovně i před Sněmovnou však ukázaly, že vládní koalici se ani s pomocí Bruselu, touhu českých občanů po svobodě, spravedlnosti a životě v míru tak snadno zadusit nepodaří. Hnutí SPD se již konstitovalo jako radikální a důsledná parlamentní opozice schopná sjednotit všechny prodemokratické politické strany a hnutí. Podzimní volby, které poprvé v historii moderního českého státu proběhnou v době hluboké ekonomické krize, pro to dávají ideální příležitost.

AUTOR: Jaroslav Bašta

[ZDROJ](#)